

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๗๙๓)
พ.ศ. ๒๕๖๘

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘
เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรลดอัตราและยกเว้นภาษีเงินได้ ในบางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ (๑)
แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๗๙๓) พ.ศ. ๒๕๖๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย” หมายความว่า
บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้

สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายหรือกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔ ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ในกรณีหักภาษี ณ ที่จ่าย และคงจัดเก็บในอัตราร้อยละสิบเจ็ดของเงินได้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ผู้มีเงินได้ได้รับเนื่องจากการจ้างแรงงานของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๗๒ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งเมื่อคำนวณภาษีตามมาตรา ๕๐ (๑) แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีในอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร สูงกว่าร้อยละสิบเจ็ดของเงินได้

ในกรณีที่เงินได้พึงประเมินตามวรรคหนึ่ง เมื่อคำนวณภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา ๕๐ (๑) แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย น้อยกว่าร้อยละสิบเจ็ดของเงินได้ ให้ผู้มีเงินได้มีสิทธิได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินได้พึงประเมินดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ เมื่อผู้มีเงินได้นั้นยอมให้ผู้จ่ายเงินได้หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละสิบเจ็ดของเงินได้นั้น

มาตรา ๕ ให้ผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔ ซึ่งถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายไว้แล้ว ในอัตราร้อยละสิบเจ็ดของเงินได้พึงประเมิน เมื่อถึงกำหนดยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินได้พึงประเมินนั้นมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่ผู้มีเงินได้ไม่ขอรับเงินภาษีที่ถูกหักไว้นั้นคืนหรือไม่ขอเครดิตเงินภาษีที่ถูกหักไว้นั้น ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

ในกรณีที่ผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔ มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๔) และ (๘) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากรไว้แล้ว และมีสิทธิเลือกเสียภาษีตามมาตรา ๔๘ (๓) และ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้มีเงินได้จะมิได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง เมื่อปรากฏว่าในการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน ผู้มีเงินได้มิได้นำเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๔) และ (๘) แห่งประมวลรัษฎากร และเงินได้พึงประเมินที่ถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามมาตรา ๔ มารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ โดยต้องไม่ขอรับเงินภาษีที่ถูกหักไว้นั้นคืนหรือไม่ขอเครดิตเงินภาษีที่ถูกหักไว้นั้น ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

ในการได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ผู้มีเงินได้ต้องยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ด้วย

มาตรา ๖ ผู้มีเงินได้ที่จะได้รับสิทธิตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ต้องมีคุณสมบัติและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี

(๓) มีประสบการณ์การทำงานในประเทศอื่นที่ไม่ใช่ประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองปี

(๔) เป็นลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงานของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งเดินทางเข้ามาในประเทศไทยเพื่อทำงานให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว ตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ และมีกำหนดเวลาเริ่มต้นทำงานตามสัญญาจ้างแรงงานดังกล่าวตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นได้แจ้งการจ้างลูกจ้างดังกล่าวตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อกรมสรรพากรก่อนจ่ายเงินได้ให้ลูกจ้างครั้งแรกของการจ้างแรงงาน โดยผู้มีเงินได้ดังกล่าวจะได้รับสิทธิลดอัตราภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับตั้งแต่วันที่กรมสรรพากรได้รับแจ้งจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น

(๕) ไม่เคยทำงานในประเทศไทยในปีภาษีที่ได้เริ่มต้นใช้สิทธิลดอัตราภาษีเงินได้ตามพระราชกฤษฎีกานี้ และไม่เป็นผู้อยู่ในประเทศไทยตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม ในสองปีภาษีก่อนหน้าปีภาษีที่ได้เริ่มต้นใช้สิทธิลดอัตราภาษีเงินได้ตามพระราชกฤษฎีกานี้

(๖) เป็นผู้อยู่ในประเทศไทยตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม แห่งประมวลรัษฎากร ในปีภาษีที่ใช้สิทธิลดอัตราภาษีเงินได้ตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่ปีภาษีที่เริ่มต้นใช้สิทธิหรือปีภาษีสุดท้ายที่ใช้สิทธิดังกล่าวอาจไม่เป็นผู้อยู่ในประเทศไทยเช่นว่านั้นก็

(๗) มีคุณสมบัติและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน ๓ หมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละห้าสิบของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นเงินเดือนตามสัญญาจ้างแรงงาน ให้แก่ผู้มีเงินได้ที่ได้ใช้สิทธิตามพระราชกฤษฎีกานี้ ที่ได้จ่ายไปตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๗๒ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เงินได้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นเงินได้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามกฎหมายอื่นหรือตามพระราชกฤษฎีกาอื่นที่ออกตามความในประมวลรัษฎากรนี้

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

แพทองธาร ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐบาลมีนโยบายเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องมีมาตรการภาษีเพื่อดึงดูดให้ผู้มีทักษะที่เคยทำงานในต่างประเทศกลับเข้ามาทำงานในประเทศ สมควรลดอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้แก่บุคคลธรรมดาสัญชาติไทยที่เคยทำงานในต่างประเทศ และเดินทางเข้ามาทำงานในกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย และยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งจ้างงานบุคคลดังกล่าว ตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๗๒ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้